

پیش نویس قانون مطبوعات، توسعه آموزش و سختی کار خبرنگاران

□ پیش نویس قانون جدید مطبوعات پس از زمزمه‌هایی که ماهها در محافل مطبوعاتی، دولتی و مجلس پیرامون تغییر قانون مطبوعات شنیده می‌شد، در قالب یک «طرح» از سوی نمایندگان، تقدیم مجلس شورای اسلامی شد. این پیش‌نویس که قرار است پس از تصویب به عنوان سومین قانون مطبوعات پس از پیروزی انقلاب اسلامی لازم‌الاجرا شود، قبل از هر چیز نیازمند بررسی کارشناسانه و دقیق از سوی اهل نظر است. ضعفها و کاستی‌هایی که منجر به بازنگری در قانون فعلی شد به همراه دیدگاهها و توقعات روزنامه‌نگاران از قانون جدید و ایده‌آلهایی که نهایتاً باید به صورت «ماده» و «تبصره»، قانون‌مند و همیشگی شود، محور اصلی شماره آینده مجله رسانه است. رسانه همه تلاش خود را متوجه این نکته کرده است تا قانون آینده مطبوعات کشور به دور از «سطحی‌نگری» و «مهمتر از آن «امروز‌نگری» تصویب شود. چرا که محدود کردن قانون به «مسائل امروز» بدون شک در آینده‌ای نه چندان دور بازنگری مجدد را به دنبال خواهد داشت. دستیابی به یک قانون ایده‌آل میسر نیست مگر با درس‌گرفتن از نقاط ضعف قانون فعلی، از نظر گرفتن تجارب دیگران و مشارکت فعال و همه‌سو نگرانه اهل فن در تدوین و تصویب قانون جدید. لذا از تمامی صاحب‌نظران، روزنامه‌نگاران، حقوقدانان و دانشگاهیان دعوت می‌کنیم تا با نقد و بررسی کارشناسانه پیش‌نویس جدید، ما را در این راه یاری دهند.

□ روزنامه‌نگاری و ارتباطات در ایران بیش از هر چیز از نبود ادبیات بومی و کاربردی در رنج است. رسانه در شماره گذشته، خبر تشکیل «شورای برنامه‌ریزی و تدوین متون آموزشی» در مرکز گسترش آموزش رسانه‌ها را اعلام کرد. هدف این شورا ایجاد و تداوم یک حرکت نهادی برای تقویت آموزش تخصصی روزنامه‌نگاران و ارتباط‌گران از طریق انتشار «درستنامه‌های ارتباطی» است. اینک خرسندیم اعلام کنیم که دو جلد از یک مجموعه بیست جلدی - که این شورا در دستور کار خود دارد - چاپ و توزیع شده است. ما به فردایی می‌اندیشیم که روزنامه‌نگاران و ارتباط‌گران کشور از نبود ادبیات بومی احساس سرافکنندگی و ضعف نکنند. مرکز گسترش آموزش رسانه‌ها برای تداوم و تکامل این راه از تمامی مؤلفان و استادان رشته ارتباطات برای پربرابر شدن این مجموعه انتظار همکاری دارد.

□ تمرکز تمامی - و نه اکثر - امکانات آموزشی روزنامه‌نگاری و روابط عمومی در تهران، نهادهای ارتباطی و علاقه‌مندان به این رشته‌ها را در شهرستانها دل‌آزرده کرده است. از سوی دیگر برای این عده امکان حضور در کلاسهای فشرده مرکز گسترش آموزش رسانه‌ها در تهران نیز به دلایل عدیده غیرممکن است. طرح تشکیل دوره‌های فشرده آموزش روزنامه‌نگاری در شهرستانها نیز صرفاً برای رفع این نقص و کمک به نهادینه شدن آموزش در سراسر کشور شکل گرفت و اجرا شد.

در بهار سال جاری دو دوره از این کلاسها در مرکز دو استان (خراسان و سمنان) تشکیل شد. مرکز گسترش آموزش رسانه‌ها در تلاش است تا پایان سال جاری شهرستانهای دیگری را نیز که به دلیل افزایش تعداد مطبوعات محلی، شدیداً به آموزش نیروهای بومی احساس نیاز می‌کنند، تحت پوشش قرار دهد.

□ سرنوشت درخواست جمع کثیری از خبرنگاران کشور مبنی بر اینکه حرفه روزنامه‌نگاری به‌عنوان یک شغل سخت و زیان‌آور شناخته شود و آنان بتوانند از مزایای قانونی آن - از جمله بازنشستگی با بیست سال سابقه کار و ... - بهره‌مند شوند، علی‌رغم همه حسن‌نیت‌هایی که ابراز شد، در هاله ابهام ماند. امروز، سختی کار روزنامه‌نگاران در دنیا به‌عنوان یک مسأله جدی مورد پذیرش نهادهای تصمیم‌گیرنده قرار گرفته و خبرنگاران بسیاری از مزایای آن بهره‌مند شده و می‌شوند.

آخرین خبرها حکایت از آن دارد که مراجع تصمیم‌گیرنده در گفت‌وگو با نمایندگان مطبوعات، موافقت خود را با تصویب این درخواست ابراز داشته‌اند اما با گذشت بیش از سه ماه، هنوز نتیجه مشخص و قطعی این درخواست اعلام نشده است.

اکنون که قانون مطبوعات در مرحله بازمبانی است و پیش‌نویس قانون جدید نیز منتشر شده، جای دارد که نمایندگان مجلس یا در نظر گرفتن درخواست جامعه خبرنگاران به بررسی و تصویب قانون جدید بپردازند و موانع اجرایی و قانونی بهره‌مندی روزنامه‌نگاران از مزایای سختی کار را برطرف سازند.